

KONCEPCJA PRACY

ŻŁOBKA NIEPUBLICZNEGO „KACPER”

Żłobek Niepubliczny „Kacper” przyjmuje wszystkie dzieci w wieku od 1 r.ż. do 2,5 lat. Kadra nauczycielska, specjalistyczna (pielęgniarka, psycholog, terapeuci, logopedzi i inni) oraz administracyjno-techniczna jest w pełni przygotowana do pracy z małym dzieckiem. Odpowiednie wyposażenie sal do zajęć, kryty basen, sala gimnastyczna oraz plac zabaw są ważnym aspektem realizacji ambitnych planów opiekuńczo-wychowawczych naszej placówki.

Wiedza teoretyczna dotycząca podstaw pracy z dzieckiem rocznym i dwuletnim, którą systematycznie zgłębiany, a także doświadczenie oraz obserwacje poczynione w toku codziennych działań na rzecz rozwoju małego dziecka pozwalają nam określić główne cele naszej pracy oraz wskazać warunki skutecznej ich realizacji.

Kierunki naszej pracy

1. Wspieranie i wspomaganie harmonijnego rozwoju małego dziecka poprzez:

- wykorzystywanie jego naturalnych kompetencji, skłonności i uzdolnień
- wykorzystywanie pomocy specjalistów (psycholog, terapeuta SI, logopeda i inni)
- dostosowywanie metod, treści i form pracy do aktualnego indywidualnego stanu rozwojowego dziecka

2. Stwarzanie takiego klimatu pracy opiekuńczo-wychowawczej, aby dziecko czuło się bezpieczne zarówno w sensie fizycznym, jak i psychicznym i społecznym.

3. Przygotowanie dziecka do podjęcia kolejnego wyzwania w swoim życiu, jakim może stać się rola przedszkolaka.

Główne cele działań opiekuńczo-wychowawczych

Formułując główne cele odnosić je będziemy do poszczególnych obszarów rozwojowych dziecka. W konsekwencji uzyskamy modelowy opis dwulatek, który będzie wskazaniem do definiowania, modyfikowania i doskonalenia podejmowanych przez nauczycielki działań oraz podstawą do oceny i samooceny naszej pracy.

Nasz dwulatek powinien zdobyć:

1. określone umiejętności werbalne:

- zasób około 50 słów, które potrafi powiedzieć oraz znacznie więcej tych, które rozumie;
- budowanie zdań składających się z dwóch lub trzech wyrazów; zdania wyrażające pytania, twierdzenia, a także zdania rozkazujące;
- zaczyna używać zaimków osobowych („ja”, „ty”, „my”);
- chętnie powtarza zasłyszane słowa nie zawsze rozumiejąc ich znaczenie;
- używa czasowników;
- potrafi powtórzyć parę słów piosenki;
- potrafi nazwać osoby najbliższe oraz zwierzęta i inne znane przedmioty.

2. określone umiejętności intelektualne, tj.

- umie nazwać proste obrazki w książce, ogląda książeczki, przewraca strony;
  - wykonuje proste polecenia;
  - potrafi nazwać kilka części ciała;
  - rozumie przeciwstawne określenia (niski-wysoki, blisko-daleko,);
  - zaczyna rozumieć określenia abstrakcyjne ("później – wcześniej");
  - pyta „dlaczego?, kto? Co?”;
  - chętnie słucha krótkich opowiadań;
  - rozumie zdania;
  - wykonuje proste zadania-rytmy jako wstęp do rachowania.
3. określoną sprawność manualną i merytoryczną, tj.
- potrafi chodzić do tyłu i na boki, a także uczy się podskakiwać;
  - potrafi biegać;
  - wchodzi po schodach;
  - potrafi budować wieżę z sześciu klocków i odkręcać pokrywki zabawek;
  - potrafi narysować poziomą linię;
  - utrzymuje w dłoni grubą kredkę i próbuje nią rysować;
  - umie kopnąć piłkę;
  - rzuca piłkę oburącz znad głowy.
4. określony rozwój emocjonalny i społeczny w tym samodzielność, tj.
- zaczyna inicjować kontakty z innymi dziećmi;
  - okazuje bardziej złożone emocje, takie jak wstyd, duma, zazdrość;
  - zaczyna mówić o swoich emocjach i lepiej je rozumieć, dzięki temu może dzielić się swoimi doświadczeniami;
  - używa łyżki i widelca;
  - rozbiera się;
  - z pomocą dorosłego myje ręce i zęby;
  - sygnalizuje potrzebę fizjologiczną;
  - potrafi otworzyć sobie drzwi;
  - zaczyna postrzegać swoją odrębność, chce niezależności;
  - choć na krótko potrafi pożyczyć zabawkę innemu dziecku;
  - potrafi poczekać na swoją kolejkę w zabawie czy podczas innych czynnościach;
  - potrafi współpracować w prostych, krótkich zadaniach;
  - mówi o sobie po imieniu.

Warunki skutecznej realizacji założonych celów głównych:

1. Prowadzenie bieżącej obserwacji dziecka i właściwe wykorzystywanie uzyskanych informacji.
2. Dobór właściwych metod i form pracy wychowawczo-opiekuńczej, m.in. metoda rozwoju ruchowego i muzycznego Batii Strauss, metoda Glana Domana przygotowującej do czytania i liczenia, metoda Klanzy, metoda Sensoplatyka® .

3. Dobra współpraca nauczycielek ze specjalistami.
4. Stworzenie dobrych relacji między rodzicami i nauczycielkami, zbudowanie zaufania i zrozumienia potrzeby wspólnego działania.

Nasi opiekunowie

Osoby pracujące w naszym żłobku są kontaktowe, empatyczne, spostrzegawcze, a także kreatywne i przede wszystkim cierpliwe. Ich głównym zadaniem jest stworzenie ciepłej atmosfery, która sprzyjać będzie rozwojowi maluchów. Ważna jest odpowiednia postawa etyczna i cechy charakterologiczne oraz odpowiednie przygotowanie merytoryczne.

Do kanonu wiedzy i umiejętności niezbędnych w tej pracy zaliczamy:

1. Umiejętność rozpoznania potrzeb rozwojowych dziecka po jego zachowaniu, gestykulacji, minach, a także milczeniu.
2. Umiejętność prowadzenia obserwacji pedagogicznej mającej na celu poznanie możliwości i potrzeb rozwojowych dziecka.
3. Umiejętność stymulowania dziecka, a także umiejętność współdziałania w tym procesie z innymi specjalistami i rodzicami.
4. Umiejętność pielęgnacji dziecka.
5. Umiejętność udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej w przypadku:
6. Znajomość metod i zasad oddziaływań wychowawczych wobec wszystkich dzieci, w tym dzieci z trudnościami, wymagającymi wsparcia i stymulacji.

Rodzice i prawni opiekunowie naszych dwulatków

Dzieci potrzebują wystarczająco dobrych rodziców, bo rodzic wystarczająco dobry, to najlepszy rodzic. Wystarczająco dobry rodzic daje sobie prawo do błędów i nie obawia się go popełnić, ponieważ wie, że stanowi on okazję do nauki.

Dlatego też rodzice powinni:

- opowiadać wychowawcom o swoim dziecku i dzielić się swoimi doświadczeniami związanymi z opieką nad dzieckiem;
- zapewnić spójność postępowania w doświadczeniach domowych i żłobkowych stosując w domu takie same strategie działania podczas posiłków, ubierania czy zabawy, jak i w żłobku;
- trudne sytuacje wyjaśniać obiektywnie, spokojnie, szukając przyczyn, a nie rozwodząc się nad skutkami; odwoływać się do konkretnych zachowań i działań, a nie swoich subiektywnych odczuć;
- informować o wszelkich istotnych zmianach w stanie emocjonalnym i fizycznym dzieci;
- zwracać się do pracowników żłobka z szacunkiem i wyrozumiałością;
- zaufać profesjonalizmowi nauczycielek;
- nie faworyzować żadnej nauczycielki w oczach swojego dziecka – maluch, który nadmiernie przywiąże się tylko do jednej nauczycielki będzie miał trudności z pozostaniem w żłobku, gdy nie będzie jego „ulubionej cioci”;
- z nauczycielką rozmawiać tylko o swoim dziecku;
- wypowiadać się pozytywnie o żłobku i jego pracownikach w obecności dziecka – negatywne wypowiedzi mogą spowodować jego niechęć i odmowę chodzenia do żłobka.